

Nem mindenki értett azonban egyet a „névszépítéssel”. Az Adalékok Zemplén vármegye történetéhez című folyóirat véleményét idézem: „LUKA: egyike a legősibb és a legterebélyesebb nemzeti ősfák virágzó hajtásainak... A mi Luka (most: Bodroghalom) helységünknek tiszteletreméltó nevében élt a jelenkorig ősi neve, híre, dicsősége! Mikor Árpád-kori nevét letette és új helységnevét felvette: *gyöngyszemet cserélt babszemért*. Úgy tett, mint a mesébéli együgyű ős arabus... Nem tudta, mit dob el magától.” (XXV. évf. 112. old.)

A falu lakói sem lelkesedtek mindannyian az új névért. Kicsit sajnálták, viselték volna továbbra is a régit, a csúfolódásokért nem haragudtak igazán. Ez mutatja azt, hogy saját magukat is csipkedve ad notam rigmusokat gyártottak. Ezek közül is álljon itt egy:

„Luka voltam, de már elkereszteltek,
Zsiván voltam, de már többet nem leszek,
Bodroghalom se jobb madár nálamnál
Vesztett volna Tiszakürtön Tálásnál.”

(Tiszakürt: község Szabolcsban, Tálás tiszteletes a névváltoztatás elindítója.)

A rigmus szerint az új név felvétele semmin sem változtatott: a lakók ugyanazok, „lukaiak” maradtak. Az idősebbek, meg a középkorúak ma is csak Lukának nevezik a falut. Pl. A „Hova valósi vagy?” kérdésre ha azt a választ kapják, hogy Bodroghalomba, tagadóan rázzák a fejüket: „Nem Bodroghalom az, hanem Luka!”

Ettől a kérdés-feleletől ma már senki sem sértődik meg, inkább lehetőséget teremt a beszélgetésre, ismerkedésre, legfeljebb élcélődésnek fogható fel, emlékezve a „régii” világra. Mindenesetre „bicskázás” nem jár érte!

Fehér József

HÍREK

HAZÁNK MEZŐGAZDASÁGA DIÁKSZEMMEL '85. A Magyar Mezőgazdasági Múzeum 1970 októbere óta minden évben meghirdeti az általános és a középiskolák tanulói számára a *Hazánk mezőgazdasága diákszemmel* című pályázatot. Azóta 50 207 pályamunka érkezett be, közte 4633 általános iskolai és 6701 középiskolai dolgozat. A kiosztott díjak és jutalmak száma a képzőművészeti pályázat jutalmaival együtt 3873 volt. A beküldött képzőművészeti anyagból (rajz, batik, kisplasztika) minden évben kiállítás nyílt a Vajdahunyadvárban, a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban. Egy részéből vándorkiállítás készült, és azt az ország számos városában, falujában, sőt külföldön, így Lengyelországban, Csehszlovákiában, Bulgáriában és Dániában is bemutatták.

Az idén 3528 pályamunka érkezett be. Az ország 331 iskolájából több mint 3500 tanuló vett részt a pályázaton. 1985. május 18-án 198 rajzból, 92 kisplasztikából és 37 batikból kiállítás nyílt az általános iskolások anyagából, amelyet a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban *Vitéz Lórántné*, a Budapesti XIV. Kerületi Tanács elnökhelyettese nyitott meg és adta át a díjakat. Az általános iskolák közül a főigazgatói díjat a soltvadkerti általános iskola, a Magyar Mezőgazdasági Múzeum Baráti Körének díját a pápai Erkel Ferenc Általános Iskola nyerte el. A középiskolai pályázat eredményhirdetése és díjkiosztása 1985. május 25-én volt, ahol *dr. Mezei Gyula*, a Fővárosi Tanács V. B. művelődési főosztály vezetője értékelte a pályázatot és adta át a díjakat, többek között a főigazgatói díjat, melyet az idén is a szegedi Radnóti Miklós Gimnázium érdemelt ki. A Magyar Mezőgazdasági Múzeum Barátainak Köre díját a pécsi Pollack Mihály Építőipari Szakközépiskola kapta.

A tizenötödösorú kerület pályázat már eddig is jó néhány ezer fiatalal ismerette meg a felfedező, a kutatómunka örömeit, ugyanakkor sokan megszerették a pályázaton keresztül a mezőgazdaságot, az élelmiszeripart, az erdészetet és választották élethivatásul. Ez egyik fő célja a Hazánk mezőgazdasága diákszemmel pályázatnak. (*Sági Pál*)